Hudafskrabninger eller ydre Ømheder, der vel ikke er farlige, men dog meget generende og, i al Fald i Øjeblikket, let kan blive hindrende for fortsat Kørsel.

En anden Ting, som jeg gærne vilde gribe Lejligheden til at berøre, er Damernes Forhold til deres Maskine. Jeg tror, jeg tør sige, at det som Regel er noget køligt, noget uforstaaende, og det er stor Skade; saa længe Cyklen er en et fremmed Væsen, hvis Længange man ikke kender, hvis Tarv man ikke forstaar og altsaa ikke varetager, kan man aldrig blive ret fortrolig med den, aldrig give sig rigtig hen eller føle sig fuldt tryg paa sin Saddel. — Man vil stadig have en ængstelig Følelse af, at der pludselig kan ske en eller anden forfærdelig Ting, som man vil staa aldeles hjælpeløs overfor, medens man, naar man tilbunds kender og forstaar sin Cykle, i utallige Tilfælde vil kunne klare sig, enten ved egen Hjælp eller med en lille Haandsrækning, som man overalt i Verden kan skaffe sig. Heller ikke maa man være bange for selv at rense og smøre; vil man skaane Hænderne, kan man jo tage Handsker paa; om man ogsaa bruger fremmed Hjælp, saa bør man absolut kontrollere den og i al Fald undertiden selv udføre Arbejdet.

Grunden til disse Linjers Fremkomst er den, at jeg ligesom har følt Angsten for Cykling ligge lidt i Luften, og det har gjort mig saa ondt, da det jo, som sagt, er min faste Overbevisning, at den er utidig. Jeg har frygtet, at denne Angst skulde gribe om sig og maaske afholde nogle fra at begynde og bringe andre til at holde op. Jeg har i al Beskedenhed tænkt, at et fornuftigt Ord maaske kunde komme til Hjælp paa enkelte Steder, og har derfor, saa godt jeg har formaaet, søgt at paapege, hvor Faren ligger, og hvorved den kan forebygges.

Til Slutning skal jeg tillade mig med et Par Ord at omtale min egen formentlige Berettigelse til at tale om denne Sag. Jeg har cyklet i 2½ Aar (Sommer og Vinter) næsten daglig, naar ikke Vejr eller Føre har hindret mig. Jeg har oftere haft Lejlighed til at køre 10 à 12 Mil flere Dage i Træk; jeg bruger min Cykle »ej blot til Lyst« men til